

# SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.  
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.  
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 23.

V Ljubljani, v soboto 28. januarija 1888.

Letnik XVI.

## Iz državnega zbora.

Z Dunaja, 27. januarija.

Med počitnicami državnega zbora pripravljali so gg. ministri odgovore na razne interpelacije, ki so jim bile stavljene med jesenskim zasedanjem, in zdaj se vsak dan iznebó nekoliko takih odgovorov. V začetku današnje seje bili so čuti zopet trije odgovori; med njimi bil je tudi odgovor kupčijskega ministra markeza Bacquehema na interpelacijo češkega poslanca Slavika zaradi tarifnih nejednakosti pri državnih železnicah. Pritožbe so nekako podobne našim tožbam zaradi nejednakih tarifov južne železnice, ki nekatere reči v Trst ali celó na Italijansko spravljá ceneje, kakor v Ljubljano. Državne železnice nekaj enakega dovoljujejo ogerskemu žitu in moki, ki vsled silno nizkih tarifov tako po ceni prihaja na Češko, da domači pridelki ž njima ne morejo tekmovati. Odgovor ministrov ni bil ugoden in poslanec Slavik si je pridržal pravico o tej zadevi prilično govoriti, dasi ni stavil predloga, naj se o tem odgovoru prične razprava.

Ko so bile razne vloge rešene in razdeljene, vtemeljeval je poslanec Reicher svoj predlog, da se na dolgu ostali davki vsled mobilizacije k vojni ali k mornarstvu poklicanih rezervistov, deželnih brambovcov in domobrancev ne smejo eksekutivno izterjevati. Reč se je v pretresanju izročila davkarskemu odseku. Potem so bile potrjene volitve poslancev Kraussa, Rozkošnega, Buliča in Wolkensteina. Zadnja točka je bila splošna razprava o davku na sladkor. Prvi je govoril znani levičar Plener proti zakonu, ki ga je v marsikaterem oziru grajal. V prvi vrsti je s tem zakonom prizadeta češka dežela, kjer je veliko tovarn za izdelovanje sladkorja; češki poslanci pa so po vsestranskem prevdanku sklenili zakonu brez premembe pritrditi, ker bi bilo sicer treba novih obravnav z ogersko vlado in bi se reč vsled tega le zavlekla.

Pred sklepom današnje seje prečitala se je interpelacija do kupčijskega ministra, ki jo je izročil gledé zagorskega premogokopa poslanec Klun s svojimi tovariši, in jo objavimo posebej.

Gledé splošnih razmer se kaže, da so nespremenjeno neugodne, kakor so bile ob razhodu državnega zborameseca oktobra in da čakajo večino državnega zbora še hude borbe.

Prihodnja seja bo v ponedeljek 30. t. m.

## Deželni zbor kranjski.

(Nadaljevanje sedemnajste [zadnje] seje dne 23. jan.)

Ob 1/2 4. uri popoldne deželni glavar grof Thurn otvori sejo in poroča poslanec Murnik o prošnji predstojništva blejskega zdravnišča za podporo in za pospeševanje tega zdravnišča, ter gledé zdravnika predlaga:

1. „Dovoljuje se za zdravnika na Bledu po 300 gld. na leto toliko časa iz deželnega zaklada, dokler se na podlagi letos sklenjenega zakona ne bodo nastavili okrožni zdravniki.“

Gledé naprošene podpore za zidanje zdravniške dvorane, oziroma primerne posojila v ta namen iz deželnega zaklada, poročevalec omenja, da je treba o tej zadevi še natančnejših poizvedeb, zato predlaga:

2. „Prošnja izroča se dalje deželnemu odboru, da preiskuje to stvar v drugih delih njenega obsega in slavnemu deželnemu zboru v prihodnjem zasedanju poroča.“

Oba predloga obveljata brez ugovora.

Poslanec dr. Bleiweis poroča o nakladi na pivo in o povišanji priklade na najemščino od stanovanlišč v glavnem mestu ljubljanskem, čigar redni dohodki ne zadostujejo za izredne troške, ki jih bode imela Ljubljana vsled zidanja novih šolskih poslopij i. t. d. ter v imenu finančnega odseka predlaga:

1. „Deželnemu glavnemu mestu Ljubljani dovoljuje se za deset let od tistega časa, ko bode stopil ta sklep v veljavo, da sme pobirati novo naklado po 45 kr., torej z všteto dozdanjo naklado po

1 gld. 25 kr. vsega skupaj 1 gld. 70 kr. naklade od vsakega v mestu použitega hektolitra piva.

2. Glavnemu deželnemu mestu Ljubljani se dovoljuje, da smé od 1. januarija 1888 naprej pobirati za 100% povečano naklado od dohodkov najemščin in sicer takó, da so najemščine pod 50 gld. popolnoma proste, od najemščin od 50 gld. do všteti 100 gld. plačevati je po 2 kr. od vsakega goldinarja najemščine.

3. Deželnemu odboru se naroča, da prvima dvema sklepoma zadobi Najviše pritrjenje.“

Poslanec Luckmann ugovarja, da za redne troške zadostujejo redni dohodki, ki kažejo še presežek 10.000 gld., za izredne troške pa je namenjeno posojilo ljubljanskega mesta. Ali mestni odbor z oskrbovanjem tega posojila nima posebne sreče. O povikšanji naklade na pivo je že govoril, s povikšanjem priklade na najemščino od stanovanlišč pa bodo zadete stranke, in najbolj najrevnejši stranke. Primernejše bi bile priklade na skupni davek.

Poročevalec dr. Bleiweis zavrača predgovornika in ga opominja na čas, ko je nasprotna stranka v mestnem odboru bila na krmilu, in je vse stalo le na papirji, ne da bi bila kaj izvršila. (Ugovori med velikimi posestniki.) Naklado na pivo najdemo povsod, v marsikaterem kraju še večó, ravno tako imajo v večih mestih tudi gostaščino, s katero se vse stranke enako zadenejo. Razviduo je, da gosp. Luckmann ni prijatelj ljubljanskemu mestu. Posojilo se sme rabiti samo za take stavbe, ki donasajo 5 odstotkov.

Pri glasovanji obvelja prvi predlog finančnega odseka brez ugovora.

Pri drugem predlogu pa nasvetuje poslanec Luckmann, naj se povikšanje te priklade dovoli samo za dve leti, ker sklep sicer velja za neomejene čase. Pri glasovanji se dostavek poslanca Luckmanna odkloni in se sprejmeta tudi 2. in 3. predlog po nasvetu odsekovem.

Baron Švegelj poroča o konečnem računu za zgradbo Rudolfinca, ki se potrdi s pristavkom, naj se mizarjem za zgubo, ki so jo imeli, na deželo pripadajoči znesek 552 gld. 32 kr. izplača.

## LISTEK.

### Sviftijada.

(Trinajsti spev.)

Kedo izmed največjih naših optimistov bi bil pričakoval, da dobimo tako nenadoma visoko šolo v Ljubljani. In vendar je istina poslednje. Kupljen je že prostor za to najnovejšo „alma mater“, likvidovanih je že štirideset tisoč goldinarjev za prve njene potrebe in izbran jej je že prvi „rektor magnificus“ v pravi podobi g. Dežmana.

Tudi svojega protektorja našla je že ta naša dolgo pričakovana in „naglo“ dovoljena univerza v osebi jako prijaznega nam dostojanstvenika, ki sluti že „a priori“ in „vom Hörensagen“, da uniči ljubljanska visoka šola na kodelovem travniku kar čez noč nemško omiko in védo njegovih rojakov, katere pošilja on sam v učilnico zoprnega mu slovenskega idijoma. Sviftijancu se dozdeva, da je ta visoka šola najbolj zanimiv vspeh letošnjega kranjskega deželnega zbora in da je celó nekaka demonstracija proti ekscelenci Gauču.

Slovenski poslanci so se maščevali namreč, ker

moledujejo zastoj za slovensko univerzo in za kranjsko gimnazijo, češ, ker nam noče dovoliti vlada onega, česar potrebujemo za naroden obstanek, ustvarimo si mi ono, česar nihče ne potrebuje in ne zahteva: visoko popolno nemško šolo za većinoma nemške dijake ob Ljubljani. Potem naj nam pa še kedo prebacuje, da smo Slovenci intolerantni nasproti drugim narodnostim. In hvala Bogu! prisijal nam je že tudi prvi žar, ko se izjavimo solidarnim z nemško stranko na Slovenskem. Kako vzvišen trenotek, da, najlepši v slovenskem parlamentarnem življenju je bil oni, ko sta tekmovala dva narodna poslanci v deželnem zboru z gosp. Dežmanom za lavoriko, kedo govori bolj prepričevalno, da je visoka šola ob Ljubljani v istini prava pravcata nemška šola, ki se meri smelo z ono v Berolinu, da ne preti nobena slovenska besedica v tej šoli gospodujoči in tija zanešeni nemški védi in nemški morali — da je sploh vse ondi, kakor visoko gori v „rajhu“.

Ginjen bil je Sviftijanec na deželnozborni galeriji, kjer je med tem trobojem baš nekoliko zadremal, pri tej složni in bratovski debati; kajti mislil je v začetku v svoji sanjivosti, da se razgo-

varja ondi o narodni ljudski učilnici, o narodni univerzi, o obljubljenih strokovnih šolah in da se dovoljuje štirideset tisoč goldinarjev iz uboge deželne blagajnice kot deželni obolos za temeljni kamen naše bodoče omike. O hripavi Dežmanov glas, zakaj si me izdramil iz tedanjih mojih sanj?

Prvi pot odmevali so tedaj složni glasovi naših poslancev z g. Dežmanom za visoko nemško šolo ob Ljubljani, ker on za slovensko glasovati ne more. Vskliknil bi lahko danes Sviftijanec s prorokom: „Zdaj lahko vržem pero v zelnik. Moje oči so videle blagor složnega Dežmanovega delovanja s slovenskimi poslanci. — Bliža se nedvomno konec Dežmanovi slavi — ali pa začetek narodni „praktični“ politiki.“

V istini, ko bi bil Sviftijanec zgodovinar za one dogodbe, ki se zapisujejo v zlato knjigo, zapisal bi si bil tudi nepopisljivo naglico istega telegrama, ki je brenčal iz Ljubljane v Celovec. Tudi brzojavove troške bi si bil zapomnil, da bi vedel, koliko se zaračuni lahko za brzojavno interpelacijo na kakem drugem mestu, kedar se predrzne kdo trditi „vom Hörensagen“, da se godi v kaki ljudski šoli slovenskemu jeziku krivica.



Dr. Poklukar poroča ob osuševanju kotlinskih dolin pri Starem trgu, Cirknici in Planini, ter predlaga:

1. C. kr. poljedelskemu ministru izreka se zahvala dežele za izdatno pospeševanje pri preiskavanju notranjskih podzemeljskih vodotočev;

2. naprosi se, da blagovoli, ako moč, tudi za poletje tekočega leta odposlati gozdarskega asistenta V. Putika, da nadaljuje preiskave podzemeljskih vodotočev v kočevsko-ribniški in dobrepoljski dolini ter v ta namen privoliti primerno državno podporo;

3. gozdarskemu asistentu V. Putiku izreka se priznanje za vspešno delovanje pri pripravljalnih delih za osuševanje notranjskih poplavljenih dolin.

Poslanec Dežman predlaga, naj bi se v ta namen dovolil poseben znesek, ker bo ministerstvo težko hotelo vse troške samo prevzeti.

Dr. Poklukar ugovarja, da tega ni treba, ker je za take namene v deželni proračun postavljenih 6000 gld., iz katerih sme deželni odbor dovoliti primeren znesek. Gori omenjeni predlogi potem obveljajo soglasno. (Dalje prih.)

## Politični pregled.

V Ljubljani, 28. januarija.

### Notranje dežele.

Liechtensteinov postavni načrt o *verski šoli* je dregnil v sršenovo gnezdo — židovskega časopisa. Ni ga sredstva, kojega ne bi uporabljal zoper to predlogo. Konec probujeni Avstriji, konec prostosti, konec omiki in napredku, ako prodere v državnem zboru ta predloga! Da, celó nada navdaja takozvano liberalno stranko, da je napočila sedaj boljša doba za njo, da je propad sedanjemu vladnemu sistemu gotov. S tem pa se le smešijo ti gospodje, kajti niti otroče šestih let se ne boji danes več „pruskega šolmoštra“ iz leta 1866., s kojim hočejo izpodkopati tla postavnemu načrtu. „Napuh, preziranje pravice, nesramnost, stranka ne pozná niti domovine, niti ustave, nevednost, bedarija“ itd. — to je orožje „liberalnega“ Izraela. V resnici, lep sad je donašala dosedanja šola! — Načrt izdelali so poslanci Fuchs, Karlon, Kathrein in Neuner.

Ogerski *magnatski zbornici* izročil je včeraj ministerski predsednik Tisza reskript, ki imenuje predsednikom barona Nikolaja Vay-a.

### Vnanje države.

*Papež Leon XIII.* sprejel je avstrijske romarje dné 21. t. m. v posebni avdijenci ter jih pri tem blizo tako-le nagovoril: Hvaležni smo za vse, kar Nam je napravila Avstrija povodom Naše svečanosti in radost navdaja Naše srce, kadar-koli pridejo k Nam Avstrijani, tako tudi danes, ko vidimo tukaj zastopnike vseh avstrijskih stanov in plemičev. Avstrija je država, ki je od nekedaj že pokazala svojo neomahljivo zvestobo do katoliške vere in apostolskega Stola. Avstrijani morajo ostati zvesti tem tradicijam ter tudi zanaprej braniti pravice, potezati se za prostost Petrovega Stola. Vsi ste imeli priložnost videti z lastnimi očmi, da je položaj cerkvenega poveljarja neznošen in nevreden (intolerabile e indegna). Papež ne more biti odvisen od tuje vlade, kajti voditi mora čolnič sv. vere, koja je razširjena po vesoljnem svetu. V to mu treba dejanjske vladarske neodvisnosti. Italijanska revolucija pa ga skuša podjarmiti tuji vladi. Zakaj ne bi smel

papež tega danes posedovati, kar je postavno imel v lasti cela stoletja? Vsled današnjega položaja trpi papež, ki je vaš poglavar. Mi vsi smo ena družina, papež je glava, vi ste udje; ako pa trpi glava, bolni so vsi udje. Temu položaju nasproti ne smejo ostati katoličani mlačni, pustiti ne smejo pri miru vprašanja o stališči, ki pristuje cerkvenemu poglavarju, in to najmanj Avstrijani, ki so si do sedaj še vedno znali ohraniti svojo zvestobo do sv. vere. — Tako je govoril sv. Oče ginjen in tresočim se glasom, potem pa položil svojo roko na glavo pred njim klečečega vodje romarjev, grofa Antona Pergena, zahvaljevaje se mu za dosedanje delovanje na korist sv. Stolu in opominjevaje ga, naj ne zapusti svoje dosedanje poti.

Včeraj smo že naglašali, da imajo na Dunaji malo zaupanja do *srbskih* dogodkov in da zrejo proti jugu z vsakim dnem bolj v skrbéh. Te neprijetne čute vzbudila je nenavadna razpustitev skupščine, koja je narod volil iz popolnoma samostojnega nagiba in proste volje. Tako vladno postopanje nikakor ne pomirja duhov; kar je volilce storil pred meseci z navdušenjem in ne proti volji svoje vlade, zavrgla je slednja sedaj, ne da bi si priprosto ljudstvo moglo tolnačiti, iz katerega razloga se je to zgodilo. Nikakor ni torej neverjetno, da bodo morebiti navstala pri prihodnjih volitvah neljuba iznenadenja, in to tem bolj, ker je delovanje raznih agentov in hujskačev vsled zbežanosti ljudstva toliko ložje in plodonosnejše. Neposredni in nepričakovani prehodi mogoči so le tam, kjer razmere niso popolnoma zdrave.

Položaj v *Bolgariji* menda ni popolnoma tak, kakor nam to poroča poluradno časopisje. Bati se je splošne vstaje. „Nar. Listy“ dobili so vest o nemirih v Bratči in Gabrovem. V prvooimenovanem okraji branilo se je nekaj sreuj plačati davke. Vlada odposlala je tjakaj vsled tega oddelek oboroženih konjikov. Toda samo 11 mož povrnilo se je iz teh krajev, in to peš in brez orožja. Narod je pričakoval še več vojakov ter se pripravil na krvav sprejem vladnih odposlancev. Sofijski krogi pa si niso upali postopati s strogostjo zoper izgredujčke, ker so se bali splošnih nemirov. Že spomladi videle se bodo skoraj gotovo v nesrečni deželi prikazni, kojim nasproti ne bodo mogle ostati velesile brez zanimanja.

Napadi nemških listov zoper *Rusijo* napravili so slab vtis na ruski narod in časopisje, ostali pa so brez vpliva na diplomatske kroge, ker so ti preverjeni, da je popoluoma mogoče ohraniti dobre odnose med obema državama. — Generalni poglavar Gurko odpotoval je v Petrograd. Pravijo, da mu je car namenil drug delokrog in da bo prišla na njegovo mesto Poljakom priljubljenejša oseba. — „Svjet“ piše, da zveza med Rusijo in Avstrijo ni lahko mogoča zaradi raznih narodnosti v Avstriji, ravno takó pa bi bila vojska med obema državama nespametna in brez vspehov.

Predvčerajšnjim naznanil je *nemški* vojni minister državnemu zboru, da tirja vlada za orožne namene 280 milijonov. Windhorst je prašal, kedaj bo vendar konec oboroževanju; mislil je, da so zadostno zavarovale mir lanske svote in septenat. Minister mu je na to odgovoril, da se tudi sedaj še ne more izjaviti načeloma, da morebiti za nekoliko časa ne bo treba zopet novega kredita za vojaštvo. Dotično predlogo je potem državni zbor le z malimi premembami sprejel razven dveh točk, ki ste danes na dnevnem redu.

*Francoski* listi še vedno razpravljajo florenški dogodek, akoravno je že končan. Povsodi veje iz teh člankov nasproten duh zoper Italijane, kojim Francozje že od takrat niso več prijatelji, odkar je postal Crispi zaveznik Bismarckov. Zelezni kancelar narekuje, Crispi izvršuje povelja, kralju Humbertu pa se je odločila naloga — ponižnega sluge. —

Pomirljive vesti v *italijanských* listih gledé *abesinske* ekspedicije se niso obistinile. Vsled

tega grozna razburjenost po časopisji! „Popolo Romano“ obžaluje, da so dotična poročila tako nezanesljiva. Italijani še niso zasedli Saatija. Neguš je sedaj v Guri, sedaj v Adni, potem zopet v Asmari. Vse to pa le kaže, da tavajo Italijani po tmíni in ne vedó, pri čem da so.

## Izvirni dopisi.

**Iz dolenskih hribov, 20. jan.** Vem, da imaš, vrli „Slovenec“, dosti dopisov od vseh strani, saj pa tudi zaslužiš, da te dopisovalci podpirajo vsestranski, ker se tako krepko in vneto poganjaš za vero sveto, za pravice mile slovenske domovine in za blagor Avstrije. Blagovoli pa tudi iz naših krajev nekatere vrstice sprejeti v svoja predala, kako smo pri nas praznovali Leonovo zlato mašo. Ne bom opisoval cerkvenih slovesnosti, ker te so se itak vršile povsod sijajno. Le nekatere druge reči zabeležim tu, ki kažejo določno, da stanuje tu veren rod! Zmenili smo se, da napravimo kres; ta je moral izostati, ker je razgrajal vihar in ta sitnež nikakor ni pustil dokončati, kar smo nameravali. — Kaj storiti zdaj? Spominek hočemo imeti na zlato mašo. Ljubezen do sv. Očeta Leona je iznajdljiva. Zbere se nekoliko môž in ti sklenejo, da hočejo podpirati katoliške časopise, da bi s tem ljubezen pokazali do sv. Očeta, ker znano je možem, da Leon XIII. priporočujejo to in vedeli so, da želijo isto premilostljivi knezo-škof. Rečeno, storjeno! Naročijo si vrlega „Slovenca“, kateri tudi dohaja prav redno v naše hribe. Nekateri so se pa vpisali v „Katoliško družbo“, kateri Bog daj v novem letu prav obilo narastka!

Da bi si tudi šolska mladina vtisnila živo v spomin zlato mašo in se učila ljubezen do pastirja vseh pastirjev, do Leona XIII., smo preskrbeli tudi tej pripraven spominek s tem, da smo kupili lepo podobo sv. Očeta Leona XIII., katero smo obesili slovesno na šolsko steno. Koliko nedolžnega veselja smo pripravili s tem nedolžnim šolarčkom, kateri zdaj prav pridno molijo za sv. Očeta!

H koncu naj dostavim še to, da ljudje jako radi berejo „Slovenca“ in da prav težko čakajo donášalca s pošte.

**Z Goriškega, 20. januarija. (Raznoterosti.)**

Vsi domači in tuji listi so bili minole dni polni zlatomašne slavnosti obče ljubljenege velikega papeža Leona XIII., katerega modrosti se klanjajo celó nekatoliški vladarji. Tudi prebivalstvo naše metropole Gorice je pokazalo s sijajno bakljado in občnim razsvetljenjem mesta svoje versko-katoliško mišljenje dne 1. januarija. Iz cerkvenih navdušenih govorov se spoznava, kako prešinjena je vsa slovenska duhovščina ljubezni do sv. Očeta in katoliške cerkve in tudi ljudstvo, kateremu se je govorilo. S tistimi govori je pa ob enem tudi uničeno vse obrekovanje nasprotnikov slovenskega imena, ki so se v svojih časopisih poslužili zlorabe pastirskega lista peterih škofov mesto v opravičenje slovenske duhovščine in slovenskega naroda, pa v hudobne napade na njegovo vero in zvestobo do slavne vladarske obitelji. Zato je pa tudi vsemu slovanskemu narodu v Primori prav iz srca govoril č. g. dr. Gregorčič

Iz zadnjega našega deželnega zbora poučil se je tudi ekscelenca Gauč. Razvidel je namreč, da bolehamo Slovenci na šolski maniji. Sami zahtevamo na vladen račun slovenskih šol, ker jih ne zmoremo na lasten, nemški omiki pa ustanovljamo v sredini Slovenije nemški zavod. — Brez zamere! To so posledice, ker se učimo Slovenci iz „prestavljené“ — logike.

Konečno si upa poročati Sviftijanec seveda tudi „vom Hörensagen“, da se snuje v Ljubljani ljudska kuhinja za ubožane posestnike pogorelih glediških lož. Naši Nemci tožijo namreč v poslednjem „Wochenblattu“, kako trdo jim gre, ker ne morejo prodajati več Slovincem svojih lož nemškega gledališča.

Brez gledališča bi se že še izhajalo, a dobiček od lož je šel po vodi. Tudi „vom Hörensagen“ vé Sviftijanec, da namerava dovoliti dežela štiridesetisoč goldinarjev za uboge nemške reve brez lož, štiridesettisoč za dolensko železnico, štiridesettisoč za „narodno šolo“ in ravno toliko za „narodni dom“. Poslednjega pač potrebujemo, saj ga dobé celó Nemci ob Ljubljani, Slovenci pa niti tija ne smejo zahajati v obilnem številu, ker so odobrili

zanje „numerus clausus“ le za osemdeset mož, Tirolcem in Korošcem pa je odprt vhod na stezaj.

„Pst“, Sviftijanec! Še nekaj. Baš včeraj me je prišel vabit g. Dežman na bodoči „Bauernball“ na starem strelišči. Ponudil mi je prvo četvorko.

To bode „fletno“ 1. januarija na starem strelišči! Dežman in Sviftijanec zaplešeta v sladkem objetji. To bode solidaren duet, mnogo lepši od onega dueta v redutni dvorani.

Boji se le Sviftijanec, ako stopi on s svojimi črevlji na kveder pri „Schuhplattlerji“ na g. Dežmanovo nemško kurje oko, da ga popusti sredi dvorane in se zasučé raje s tankovratno Korošico ali pa okroglolično „Miretalarco“, ki mu bodeti nastavljal brez dvoma svoje zapeljive mreže. Prav se ti godi, čemu pa stopaš tako pogosto na slovenska in nemška kurja očesa nedeljski sitnež! Sviftijanec.

### Klement Maria Hofbauer (Dvořak).

Jutri, 29. t. m., bo v Rimu beatifikovan ali blaženim prištet avstrijski redemptorist, služabnik božji (venerabilis servus Dei) Klement Maria Hof-

bauer, češki Dvořak. Njegovo delovanje je za oživiljenje verskega čuta v Avstriji neprecenljivo. Zato se spodobi, da se ga kot dobri Avstrijci hvaležno spominjamo.

Porodil se je Klement dné 26. decembra 1751 od revnih kmečkih starišev v Tasvici blizu Znojma na Moravskem. V nežnih mladostnih letih zbog revščine svojih starišev ni obiskoval nobene šole. Dvanajst let starega pošljejo ga stariši v Znojmu za peka učiti se. Ko se je bil v tem obrtu izučil, dobí službo strežnika v sloviti opatiji premonstratencev v Louki (Klosterbruck). Opat samostana, kateremu se je bil ponižni mladenič močno prikupil, spoznavši izvanredne njegove duševne zmožnosti, dá ga učiti latinščine in drugih predmetov spodnje gimnazije. To dokončavši zapusti leta 1776 samostan, preživi dve leti v neki samoti pri božji potni cerkvi Milfron (Mühlfraun), na to pa gré na Dunaj, kjer zopet pek postane. A neka notranja sila žene ga s pekovskim tovarišem, Kunzmann-om, na božjo pot v Rim. Čez pol leta vrne se Hofbauer zopet na Dunaj ter se poprime z marljivostjo študij. Po dokončanih letnih šolah vstopi l. 1783, 32 let star, v red ali bolj prav, v kongregacijo redemptoristov v Rim. Ta



v seji deželnega zbora 20. decembra l. l., ko je rekel s povzdignim glasom med drugim to-le: „Slovenski deželni zastopniki trdijo in jamčijo proti vsakateremu, da gibanje, kakoršno opisujejo imenovani časopisi, je gledé goriške dežele popolnoma izmišljeno, navlaščé izmišljeno od ljudij, ki nadlegujejo duhovske in svetne kroge, da bi Slovence očrnilo ter zmanjšali, ako mogoče, prepričanje in zaupanje v njih zvestobo na najvišjem mestu“ itd. Vsled tega so se v poslednjih dneh vse slovenske občine na Goriškem brez izjeme izjavile proti tistemu časopisu in oskrunjenju naše zvestobe do sv. vere in dinastije.

Da pa tudi vsa slovenska duhovščina goriške nadškofije očitno pokaže, ne le da se popolnoma vjema s skupnim pastirskim listom in njegovim zadržajem, marveč tudi, da je bilo času primerno izdati tisto slovesno izjavo, podpisali so te dni zadevno adresu na prevzvišenega knez nadškofa ter mu jo poklonili 13. t. m. k obletnici, ko je bil posvečen v mašnika in škofa. V odbor za sestavo adrese se je zbralo najst odličnih duhovnikov iz Gorice in okolice.

Kakoršen je bil namen Vaše (ljublanske) duhovščine podati adresu svojemu presvetlemu vladiki, enak je tudi goriške slovenske duhovščine, akoravno se po zadržaji nekoliko razlikuje. Namen adresin je: 1. Višemu pastirju spoštljivo zagotoviti, da se popolnoma vjema s pastirskim listom; 2. braniti sebe proti izvajanju nam sovražnega časopisja ter s tem Njih prevzvišenosti podariti orožje, s katerim nas more vspešno braniti tudi v prihodnje proti vsakemu sumničanju.

Adresa omenja, „kako da že dlje časa mora prenašati slovenska goriška duhovščina najbritejša sumničanja od strani nam sovražnega časopisja, češ, da ni ne katoliška, ne avstrijska, ne dinastična, temveč panslavistična, katero sumničenje in povsem izmišljeno neopravičeno očitanje ona odvrta z vso odločnostjo in nevoljo, kajti ona je in ostane vedno zvesta sv. veri in cesarju na življenje in smrt!“ — H koncu adrese pa „izrekajo svoje globoke užaljenje radi hudega in neopravičenega napada v domačem slovenskem listu („Soči“) gledé skupnega pastirskega lista, ter se zavarujejo najodločneje proti enaki pisavi.“

Kdo pa je enako ali bolj lojalen do sv. Očeta papeža in preslavne dinastije v avstrijskem Primorju, kakor je ravno slovanski narod s svojo duhovščino, nam jasno spričujejo zadnje dogodbe v treh deželnih zborih, ki zastopajo vse Primorje z Istro vred? Po pravici se hujuje „l'Eco“ št. 2 nad našim deželnim zborom in mestnim magistratom, „kateri poslednji zastopa le samega sebe, a ne onih, ki so jih v to volili. Zadostovalo bi bilo čustvo spodobnosti, prvotne pravice, da bi se bil mestni zbor odločil storiti to, kar je zahteval zdrav razum. On pa tega ni storil, in zato imamo vsakako vzrok ponavljati: On ni zastopal Gorice.“ Tako očita v tem oziru vrla „l'Eco“ v izvrstnem članku mestnemu zboru.

Slovinci gotovo niso krivi temu, ker so povsod Italijani samooblastni in v večini, akoravno je goriško mesto samo ob sebi s splošno razsvetljava pokazalo svoje katoliško mišljenje, ter svoj protest proti nemarnemu mestnemu zboru! Čitatelji „Slovenca“ pa si lahko sami naredé sodbo ob vsem tem, in kaj hudega se godi Slovanom, trpinom v Primorju.

Lepo navado imajo po sosedni Benečiji, da prižiga ljudstvo po deželi v večer pred sv. tremi kralji in na večer praznika sv. treh kraljev kresove istim na čast; seveda, radi pomanjkanja drv netijo večidel le s slamo in sirčjem in enakim kurivom, ki kmalu zgori. Vendar je bilo vse to z moje visoke postojanke lepo videti tje doli čez Taljment; neštevilno naglo zgorelih kresov je bilo, kakor lučic na nebu. Zares lep pobožen spomin je to na ono svetlo zvezdo, ki se je prikazala sv. trem kraljem, kar dela vernim, pobožnim in ubogim Lahom vso čast!

**Gradec, 24. januarija. (Strajk.)** V tukajšnji židovski tovarni za obutev, bratov Pollak, odpo vedalo je v nedeljo devetdeset delavcev delo. Tovarna se je pred kakimi desetimi ali dvanajstimi leti ustanovila pod pogojem, da mora vedno skrbeti za delo svojim ljudem. Če bi kedaj le pet tednov brez dela stala, bi se morala zapreti. Ta pogoj je vlada napravila zaradi velikanskega ugovora, ki so ga ob svojem času graški čevljarji proti ustanovitvi tovarne izrekli. Toda, če se le kdo zná med paragrafi izmuzati, žid to gotovo stori! Tudi v Pollakovi tovarni, kjer dela več nego 500 ljudi, je v minolem letu večkrat dela primanjkovalo, oziroma storjenega blaga niso mogli sproti lahko v denar spravljati. Prenehati ni smela, sicer bi jo bila vlada zaprla. Zato je pa vpeljala poludnevno delo in si večina delavcev ni več kakor 3 do 4 goldinarje na teden prislužila. Le malo jih je bilo, ki so zaslužili po 5 do 8 goldinarjev. Ob novem letu ukazali so gospodarji Pollak svojemu ravnatelju Götzu, naj delo pomnoži in plače delavcem zniža. Mož tega ni hotel storiti in je raje službo pustil. Na njegovo mesto pride nov ravnatelj, ki je skušal omenjene novosti vpeljati. Minoli ponedeljek bi se bile morale pričeti, na kar so se delavci v nedeljo sošli, pomnili se in poslali može k ravnatelju, oziroma k gospodarjem, da raje delo pusté, kakor da bi si dali še kaj odtrgati od že tako skromnega zaslužka. Obrtnijski nadzornik g. dr. Pogačnik je sicer prigovarjal na obe strani, da bi bil „štrajk“ preprečil. Ker se delavci niso dali upogniti, pregovoril je gospodarje, naj za sedaj vse pri starem ostane. V sredo zjutraj pričelo se je zopet delati in „štrajk“ je brez vsakih hudih nasledkov končal svoje 48 ur dolgo življenje.

## Dnevne novice.

(Preblagorodni g. deželni predsednik baron Winkler) odpeljal se je danes po noči s kurirnim vlakom na Dunaj.

(Sv. mašo zadušnico) za pokojnega monsignora Andreja Einspielerja bral bode na prošnjo akademičnega društva „Slovenije“ na Dunaji prečast. g. P. Konstantin Vidmar v ponedeljek, 30. t. m., ob 10. uri v cerkvi sv. Urha, VII., St. Ullrichsplatz. Pri sv. maši peli bodo pevci „Slovenije“. Na Dunaji bivajoči Slovenci naj se blagovolijo prav mnogobrojno udeležiti sv. maše.

(V koroški deželni zbor) nameravajo na mesto pokojnega Andreja Einspielerja v velikovškem okraju voliti preč. g. dr. Valentina Nemca. Tako piše graška „Tagespost“.

(Javna skušnja slušateljev in slušateljic dramatične šole) se je vršila pretekli četrtek. Ta večer

red vpelje čez dve leti, l. 1785, na Dunaj. Kmalu na to pa so se začeli v Avstriji pod cesarjem Jožefom II. samostani zapirati. Tudi Hofbauer s svojimi tovariši moral se je umakniti ter preselil se je na Poljsko, kjer ga je kralj Stanislav II. Poniatowski prijateljski podpiral.

Leta 1805 pride zopet na Dunaj; pa mestni stražniki ga primejo in zapró. Ječe sta ga oprostila tedanji dunajski nadškof grof Hohenwart in dvorni svetnik baron Peukler. V posebnem prijateljstvu živel je Hofbauer z Miroslavom pl. Klinkowstroemom (očetom P. Maksa D. J.), kateremu je pomagal ustanoviti odgojilnico za plemiče. Leta 1813 postal je Hofbauer vodja samostanske cerkve pri č. gg. uršulinkah na Dunaji. Ob enem pa je skrbel za razširjenje svoje kongregacije. Navzlic vsem sovražnim spletkam posrečilo se mu je vendar pridobiti za-se in za svoj red cesarja Franca. Sveti mož sicer ni dočakal, da bi bil konečno vredil kongregacijo redemptoristov v Avstriji, — po kratki bolezni umrl je 15. marcija 1820 — vendar mu gré za-sluga, da je on vpeljal ta red na Dunaj ter postavil trdni temelj za poznejšo konečno vredbo.

Ni nam namen, na tem mestu opisovati njegovo sveto življenje, poveličevati njegove junaške čednosti, naštevati po njem storjene čudeže: o tem govorila je nezmotljiva cerkev, ki ga je nedavno prištela „služabnikom božjim“ in ki ga bode jutri imenovala „zveličanim“ ter mu priznala čast, ki naj se mu skazuje na altarjih. Spomniti hočemo samo njegove skromnosti in ponižnosti.

Hofbauer bil je poseben ljubitelj revežev; za-nje je celó po hišah beračil. Nekoč poprosi darú za reveže tudi v neki gostilni. Neki gost začné ga oštevati z grdimi psovskami ter mu celó nesramno v obraz pljune. A plemeniti duhovnik si hitro obriše obraz ter mirno odgovori: „To je bilo za-me; sedaj mi dajte še kaj za moje reveže.“

Za posvetno blago in čast se je Hofbauer malo zmenil. Po smrti so našli v njegovi omari red belega orla, kateri mu je bil poljski kralj Stanislav lastnoročno izročil v znak posebnega spoštovanja. — Svet o tem ni bil izvedel ničesa.

Naj sveti mož — Avstrijan — s svojo prošnjo pri Bogu poživlja verski duh v mili nam Avstriji!

je nastopilo razven znanih igralcev in igralk nekaj novih gledaliških moči. Gdč. Gostičeva, ki je nastopila v 5. dejanji „na Osojah“, znana je že od prej; tudi gospodičinja Zora, ki se je pokazala v drugem dejanji „Zapravljivca“ in gospod Danilo, ki si je za rečeni večer izbral 2. prizor 5. dejanje iz „Egmonta“, sta stara znanca našega odra; vsi trije so svoje vloge dobro izvršili. Drugače je seveda z ostalimi, vendar sme se priznati, da je tudi med temi talentov, ki lahko kaj dosežejo, ako se bodo pridno učili. Osobito iz gg. Samiča in Verovška bi se dalo kaj narediti; gospici Milka in Zagorska kažeti dobro voljo, istotako gg. Lovšin in Pluto. Treba se je le marljivo učiti.

(Predrznost) nekaterih ljudi je res velikanska. Med take bi prištevali linškega „kolesarja“ gospoda Karasa, ki v Celovci poučuje „kolesarje“, ker je 22. t. m. s svojim „kolesom“ zmrzlo vrbsko jezero od konca do kraja predirjal. Lepo mu je šlo izpod nog, le razpoke so ga tu in tam nekoliko ovirale. Kmalu ga bodo posnemali tudi drugi, dokler ne bo kakega s kolesom vred požrlo jezero.

(V Slatini) namerava štajerski deželni odbor napraviti nove priprave za napolnjevanje steklenic s čisto kisló vodo. Priprave bodo stale 15.073 gold.

(Osepnice v Ljubljani.) Od 25. do 26. so zboleli: 2 moška, 5 ženskih in 8 otrok; ozdraveli ste 2 osebi, 4 umrle, bolnih je ostalo 193.

(Srebrno-svinčeno rudo) začeli so kopati pri Remšniku na Štajerskem. Že pred mnogimi leti iskali so ondi rude, toda vselej s slabim vspehom, da so morali kopanje opustiti. Sedaj pravijo, da se bo kopanje vendar-le izplačalo, ker so zadeli na srebrno-svinčeno rudo (Silber-Bleierz). Trideset rudarjev imajo v rudokopu.

(Luna) bo mrknila danes večer proti polunoci. Začetek mraku bo ob 10. uri 36 minut ponoči. Ob 11. uri 33 minut bo senca zemlje luno popolnoma pokrila. Konec mraku bo ob 2. uri 15 min. dné 29. januarija zjutraj.

(O mesečnih mrakovih) v tekočem letu nam je še opomniti, da jih bomo opazovali v tistem redu, kakor leta 1870. Že stari Kaldejci opazovali so, da se mrakovi čez 18 let in 11 dni v tistem redu ponavljajo. Današnji mrak je toraj primerno tisti, ki je bil videti dne 17. januarija 1870. l.

(Pod sani) prišel je 23. t. m. v Mariboru star berač. Nekdo se pripelje s parom in izstopi, da bi zavrl; med tem se konji splašijo in berača dobé pod sani. Ranjenega so prenesli v bolnišnico, kjer je umrl.

(Nesreča v nesreči.) K požaru v stanovanji sodnika g. Prambergerja v Kozjem nam je še dostaviti, da se je goreč strop v spalnici udrl, vsled česar se je vnela postelja, kjer je spalo petletno dete sodnikovo. Hudo se je opeklo po rokah, glavi in hrbtu. Oče je je rešil gotove smrti. Dvoje drugih otrok odšlo je srečno nevarnosti.

(Ljubljanska čitalnica) priredi dné 1. februarija v društveni dvorani sijajen ples na čast Vodniku. Začetek ob 8. uri. Neudje plačajo 1 gld. vstopnine.

(Maškarada „Sokola“) priredi se, kakor običajno, na pustni terek. Delajo se priprave že sedaj. Sestavile se bode tudi več skupin. Vabila so v tisku in v teku prihodnjega tedna jela se bodo razpošiljati.

(Vabilo) vsem p. n. gospodom odbornikom „Sokola“ za maškarado in 25letnico k zopetni seji, koja bode v ponedeljek ob 8. uri zvečer v dramatični sobi v ljubljanski čitalnici.

(Vabilo) k prvemu občnemu zboru, kateri napravi podružnica sv. Cirila in Metoda v Zilski Bistrici v nedeljo, dné 29. januarija t. l., ob 3. uri popoldne v gostilnici g. Jurija Milonika v Zahomci pri Bistrici po tem-le dnevnem redu: 1. Sprejemanje novih udov. — 2. Pozdrav predsednika. — 3. Povočilo zapisnikarja. 4. Volitev novega načelnštva. — 5. Volitev zastopnikov za glavni zbor. — 6. Slučajni govori in navsveti. Začasno načelnštvo.

(Vabilo) na tombolo, katero priredi požarna bramba na Bledu dné 29. januarija v gostilni pri „Martinovci“. Darila za tombolo se prosijo, in hvaležno jih sprejme tisti, pri katerem bode veselica. — Začetek ob 7. uri zvečer. — Uljudno k udeležbi vabi odbor.

(„Kočevsko okrajno glavarstvo.“) Zamljepisno-zgodovinski opis. Sodelovanjem nekaterih učiteljev kočevskega okraja spisala št. Tomšič in Franco Ivanc, učitelja. Založila in izdala okrajna učiteljska knjižnica v Kočevju. Tako se zove 108 strani obsežna knjiga, ki je pred novim letom izšla v „Na-



rodni tiskarni". Dobiva se po 55 kr. (s pošto po 60 kr.) pri učitelji Fr. Ivanu v Velikih Laščah, pri učitelji Antonu Lapajnetu v Ribnici in v „Narodni tiskarni“ v Ljubljani.

### Telegrami.

**Dunaj, 28. januarija.** „Wiener Zeitung“: Okrajni komisar Thoman npl. Montalmar je imenovan vladnim tajnikom za Kranjsko.

**Petrograd, 28. januarija.** Načelnik generalnemu stabu v mornarskem ministerstvu Čihačev je imenovan poveljnikom vežbalnemu brodogradnji za prihodnje vežbalne voznje; imenovani so tudi drugi častniki tega brodogradnje ter poveljnika topničarskemu šolskemu in mornarske šole brodogradnje.

**Dunaj, 27. januarija.** (Za včerajšnji list prepozno došlo. Op. vred.) Tausche interpeluje zaradi znižanih železniških tarifov, koji so se dovolili ogerskim mlinom in ki škodujejo češki mlinarski industriji. Taaffe, Falkenheim, Pražak in Bacquehem so odgovarjali na interpelacije, med temi tudi na Ursinovo gledé predložitve novega zakona o krošnjarstvu. Pri tem je opozoril trgovinski minister, da se je že popolnoma izdelani načrt izročil trgovinski kamori, da pové svoje strokovnjaško mnenje. — Odgovorjaje na Verganijevo interpelacijo gledé preziranja krščanskih prosilcev za službe borznih mešetarjev izjavi se trgovinski minister, da je imenovanje mešetarjev prepuščeno avtonomnemu borznemu vodstvu; vlada le nadzoruje, da kandidatje zadostujejo postavnim zahtevam. Po dovršenih preiskavah se je pokazalo, da je borzna kamora izmed štirih prosilcev, ki so jako dobro napravili izpite, četrtega zavrnila, in ravno ta je bil žid. Pri odgovoru na Slavikovo interpelacijo gledé enostranskega tarifnega znižanja avstro-ogerske državne železnice za prevažanje ogerske moke v Avstrijo sklicuje se trgovinski minister na to, da je železnica pogodbeno opravičena zniževati svoje cene za posamezne predmete ali železnične proge.

Družba je bila k temu primorana že z ozirom na konkurenco. Pričakovati je, da bodo železnične uprave dovolile vse olajšave, koje so železi, dokler ne bo mogoče izdati splošne naredbe na korist mlinarski industriji. Foregger predlaga, naj se izročé izjave trgovinskega ministra o slovenskem vpisovanju v zemljiške knjige jezikovnemu odseku. Preide se na dnevni red.

**Budimpešta, 28. jan.** Državni zbor: V odgovoru na Helfyjevo interpelacijo naglašá Tisza, da ni najmanjšega vzroka, vsled kojega ni se moralo dvojiti o vzajemni dobri volji v vzdržanje miru v lastno varnost zvezanih velesil. Vsled pomenljivih premeščenj ruskih vojnih krdel proti avstrijski meji dolžnost je skrbeti za to, da se za vse slučaje ukrene potrebno, kar zahteva varnost naših mej od brambene zmožnosti armade, ne da bi se pri tem le količkaj dvojilo o mirovni izjavah ruskega carja in ogibaje se vsakega tudi navideznega izzivanja. Tisza ponavlja, da zveza srednje-evropskih velesil nikdar ni bila kaj družega kot odločno mirovna zveza čisto defenzivne narave, in da jej je tuje vsako prodirajoče postopanje. Upa, da se bode posrečilo miroljubnim vladarjem in vladam ohraniti mir in oprostiti Evropo obteževajočega čuta negotovosti.

### Umrli so:

V bolnišnici:  
25. januarija. Peter Skalar, pek, 33 let, jetika.

### Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	728.3	—	4.8	sl. svzh.	oblačno	
27. 2. u. pop.	728.9	+	5.8	sl. zap.	jasno	0.00
9. u. zveč.	730.8	+	2.2	"	"	

Deloma jasen dan, čisti zrak, večerna zarja. Srednja temperatura — 0.4°C, za 0.1, nad normalom.

Izdajatelj: Jožef Jerič.

## J. Klauer,

trgovec „pri voglu“

v Ljubljani (pred škofijo)

prodaja priznано pravi

# brinjevec

liter po 1 gld. 40 kr. in se priporoča za obilno naročbo. (1)

Edini v šestih jezikih oziroma izdajah izhajajoč časopis je od dne 1. januarija t. leta izdavan

list za mladino

## „HIMMELSGARTEN“

24 številki po 8 strani na leto s poštnino vred le 85 kr.

Naš list hoče duše malih ohraniti v raji nedolžnosti, voditi jih, da bodo našli v zmešnjavi življenja pot čednosti.

Naš „HIMMELSGARTEN“ prizadeval si bo, da bo zvest pomočnik in vzgojitelj, igral se bode z malimi in delal, zabaval jih in poučeval po vzgledu Onega, ki je rekel: „Pustite k meni otročiče, ker njihovo je nebeško kraljestvo“. Naše podjetje trudilo se bo ne oziraje se po dobičku, da se kolikor mogoče razširi vsled svoje nizke cene.

Krščanske hiše kar preplavljajo spisi protikrščanskih smotrov, zato smo pa popolnoma opravičeno preverjeni, da se smemo zanašati na podporo vseh poštenih katolikov, ter uljudno prosimo te pomoči s tem, da se brzo blagovoli poslati naročnina.

Izdaja se list v nemščini, češčini, poljščini, hrvaščini, slovenščini in madjarščini; zato je treba natanko navesti, katero izdajo hoče kdo imeti. (1)

Naročila prevzemajo vse knjigotržnice.

V Slov. Gradci na Štajarskem, 1888.

Založništvo lista „Himmelsgarten“.

## Brata Eberl,

izdelovalec oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvijsko v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano realno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupece so oljnaté barve v ploščevinastih puščah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah. (24)

Cenike na zahtevanje.

## Izvožno marcno pivo

v steklenicah (50)

dobiva se v pivovarni Janeza Perlesa v Ljubljani

v zabojih po 50 steklenic, steklenice z  $\frac{5}{10}$  L.

" " 50 " " "  $\frac{7}{10}$  L.

### Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

28. januarija.

78 gl. 70 kr.

80 " 50 " 75 " 70 " 109 " 70 " 867 " 30 " 269 " 50 " 126 " 50 " 10 " 01 " 96 " 5 " 12 " 5 "

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)

Sreberna " 5% " 100 " 16%

4% avstr. zlata renta, davka prosta

Papirna renta, davka prosta

Akcije avstr.-ogerske banke

Kreditne akcije

London

Srebro

Francoski napoleond.

Cesaraki cekini

Nemške marke

!!Noben cilinder več ne bode počil!!

C. kr. priv.

## streščasti in kroglasti cilindri

### PATENT MARIJAN

(z varstveno znamko)

dobivajo se samo v c. kr. tovarniškej zalogi

## P. KAJZEL-a,

trgovina s steklom, (3)

v Ljubljani, Stari trg št. 15.



Izvrstna svetiloba.

Privarovanje petroleja.

Pred ponarejenimi cilindri brez varstvene znamke se svari.

Priporoča dalje prečastiti duhovščini in sl. občinstvu svojo bogato zalogo cerkvenih svečnikov, svetilnic, oljnatih podob, steklenine, porcelana, beloprsne robe, kakor tudi izdelovanje cerkvenih barvanih oken z raznovrstnimi podobami.

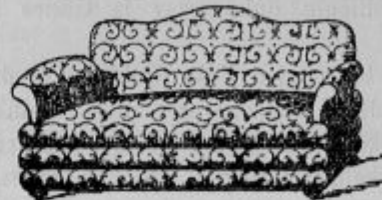
Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

## Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice št. 3,



priporoča prečast. duhovščini in slavnemu p. n. občinstvu za izvanredno znižano ceno, veljavno le januarija in februarija t. l.: Divane (glej podobo) po 26 in 27 gld. Stole po 8 in 9 gold. Mo-

droce na peresih (Federmadratzen) po 10 gld. Žimnice po 22 gld. in višje. Molilni klečalniki in cerkveni stoli.

Za dobro in pošteno delo se jamči. Naročila z dežele in poprave, kakor tudi vsa v to stroko spadajoča dela se točno in najceneje izvršujejo.

Ceniki s podobami zastoj in franko na zahtevanje. (23)

Ustanovljena leta 1847.

## Tovarna za pohištvo

### J. J. NAGLAS - A

Ljubljana,

Turjaški trg št. 7,

priporoča se za napravo vseh v to stroko spadajočih predmetov, posebno pa

cerkvene, hišne in gostilničarske oprave

po najnižjih cenah. (9)

Cenilniki gratis in franko.

## Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici, ulica Morelli št. 17,



se priporoča velečastiti duhovščini za izdelovanje cerkvenih potrebščin naj-novejše oblike namreč:

Monštranc, kelihov, ciborijev, svetilnic, svečnikov, itd. itd. po najnižji ceni.

Tudi se pri njem stara cerkvena priprava v ognji pozlati, posrebrni in popravi.

Na blagovljna vprašanja bode radovoljno odgovarjal.

Pošilja vsako blago dobro shranjeno in poštnine prosto. (11)